

උන්දාන සමයේ සතරවන සතිය

සඳුදා

පළමුවන කියවීම

අපෝස්තුළුවරුන්ගේ ක්‍රියාපොතෙහි ගන් පාඨයෙහි

ක්‍රියා 11:1-18

“දෙවියන් වහන්සේ විජානිතව ද ජීවනය සලසන මනස්ථාපනයක් දුන් සේක.”

විජානිත විසින් ද දේව වචනය පිලිගනු ලැබූ බව ජුදයෙහි සිටි අපෝස්තුළුවරයන්ටත් සහෝදරයන්ටත් ආරංචි විය. ජේදුරු ජේරුසලමට ආ කල වර්මජේදනයෝ ඔහුට දොස් පවරමින්, “ඔබ අවර්මජේදන මිනිසුන් වෙතට ගොස් ඔවුන් සමග කැම කැවේ මන්දැ” යි ඇසූහ. එවිට ජේදුරු ඒ කාරණය මූල පටන් පිලිවෙලින් පහදා දෙන්නට පටන් ගෙන මෙසේ කිය. “මම ජොප්පා නුවර යාවකදා කරමින් සිටි විට අහසෙන් බස්වන ලද සතර කොනින් බැඳුණු මහත් රුවලක් වැනි දෙයක් පහත් වෙනවා දර්ශනයකින් දිටිමි. එය මා ලගටම පැමිණියේය. මා එය සෝදිසියෙන් බැලූ විට පොළවේ සිටිපාටුන්ද, වන මෘගයන් ද උරග ජානින්ද ආකාශ පක්ෂීන් ද දිටිමි. එවිට ‘ජේදුරු නැගිට මරා කන්නැ’ යි මට කියන ශබ්දයකුත් ඇසිනි. මම ද ‘ස්වාමිනි, එය නම් කල නොහැක. අපවිත්‍ර අකැප දෙයක් කිසි කලෙකත් මා කටට ගෙන නැතැ’ යි කිවෙමි. එහෙත් දෙවන වරටත් අහසෙන් හඬක් මට කතා කරමින්, ‘දෙවියන් වහන්සේ පවිත්‍ර කල දේ, පිලිකුල් යයි නොකියන්නැ’ යි කිය. තුන් වරක්ම මෙය සිදු විය. ඉන්පසු නැවත සියල්ල අහසට ඇද ගන්නා ලද්දේය.

එවෙලෙහිම කායිසාරියෙන් මා වෙත එවන ලද මිනිස්සු තුන් දෙනෙක් මා විසූ නිවෙස ඉදිරියෙහි සිටියහ. ආත්මයාණන් වහන්සේ ද, සැකයක් නැතිව ඔවුන් සමග යන ලෙස මට අණ කල සේක. මේ සහෝදරයන් සදෙනාත් මා සමග ගියහ. අපි කොරින්තියයින්ගේ ගෙදරට ඇතුළු වීමු. එවිට ඔහු තමාගේ ගෙය දේව දූතයා සිටිනු දුටු හැටින්, ‘ජොප්පාවට මිනිසුන් යවා ජේදුරු නම් ලත් සිමොන් කැඳවන්න. ඔහු වනාහි ඔබ සහ ඔබේ ගෙදර සියල්ලන්ගේ ද ගැලවීම සලසා දෙන දහම ඔබට දෙසන්නේ ය’ යි තමාට කී හැටින් අපට දැන්වීය. මා කතා කරන්නට පටන් ගත්

කල ශුද්ධාත්මයාණන් වහන්සේ මූලදී අප කෙරෙහි පහල වූ සේම ඔවුන් කෙරෙහිත් පහල වූ සේක.

‘එකල, සුවාමි බෞතියම ස්නාපනය කලේ වතුරෙන් ය. ඔබ බෞතියම ස්නාපනය ලබන්නේ ශුද්ධාත්මයෙන් ය’ යි ස්වාමීන් වහන්සේ වදාල වචනය මට මතක් විය. එබැවින් ස්වාමීන් වහන්සේ ජේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ අදහා ගත් කල්හි අපට දෙනු ලැබුවාක් මෙන් දෙවියන් වහන්සේ ඔවුන්ටත් එම දීමනාව ම දුන් සේක් නම් දෙවියන් වහන්සේට බාධා කිරීමට මම කවරෙක්දැ’ යි කිය.

ඔවුහු ඒ අසා නිහඬ වූහ. ‘එසේ නම් විජානිතට දෙවියන් වහන්සේ ජීවනය සලසන මනස්ථාපනයක් දුන් සේකැ’ යි කියමින් දෙවියන් වහන්සේට ප්‍රශංසා කලහ.

දේව වාක්‍යය එසේය.

පිලිතුරු ගීය

ගීතාවලිය 42 : 1-2. 43 : 3-4

පිලිතුර: ජීවමාන දෙවිඳුන් කෙරෙහි මාගේ සිත පිපාසා වන්නේය.

ගීය:

දෙවියනි, මුවා සිසිල් දිය දහරට ලොල් වන සේ ඔබ කෙරෙහි මට නද පිපාසයක් ඇත. දෙවිඳුන් කෙරෙහි ජීවමාන දෙවිඳුන් කෙරෙහි මාගේ සිත පිපාසා වන්නේය.

මම කවදා අවුත් දෙවිඳුන් ඉදිරියේ පෙනී සිටිමි ද?
ඔබේ ආලෝකය සහ සත්‍යය මට දුන මැනව. ඒවායින් මට මග පෙන්වීම ලැබී
ඔබේ ශුද්ධ සියොත් පව්වට ආපසු ගොස් ඔබේ වාස භවනය වන දෙවි
මැදුරට පිවිසීමට මට ලැබේවා!

දෙවියනි, මාගේ දෙවියනි එවිට මම දිව්‍ය පූජාසනය වෙත මාගේ පස්වතක් ප්‍රීතිය වන දෙවිඳුන් වෙත ගොස් වීණා වාදනයෙන් ඔබ පසසන්නෙමි.

සාධුකාරය

ආලේඛයා! ආලේඛයා!

“මම යහපත් බැටළු එඬේරා වෙමි.

මම මගේ බැටළුවන් අඳුනමි. ඔව්හු ද මා අඳුනති”යි

ස්වාමීන් වහන්සේ වදාළ සේක.”

ආලේඛයා!

සුවිශේෂය

සුවිශේෂක සුවාමි තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

සුවාමි 10: 1-10

“බැටළුවන්ට දොරවුව නම් මම ය.”

ජේසුස් වහන්සේ කතා කරමින් “ඒකාන්තයෙන්ම මම ඔබට කියමි. දොරවුවෙන් බැටළු ගාලට ඇතුළු නොවී අන් නැතකින් නැගී පැන එන්නා සොරෙක් ද කොල්ලකන්නෙක් ද වේ. එහෙත් දොරවුවෙන් ඇතුළු වෙන්නා බැටළුවන්ගේ එඬේරා ය. දොරවු පාලයා ඔහුට දොර හරියි. බැටළුවෝ ඔහුගේ කටහඬ අඳුනති. ඔහු තමාගේම බැටළුවන්ට නම් කියා අඬ ගසා උන් පිටතට ආ විට උන්ට පෙරවුව යයි. බැටළුවෝ ද ඔහුගේ කටහඬ අඳුනන බැවින් ඔහු පසු පස්සේ යති. එහෙත් බැටළුවෝ අමුත්තකු පසු පස්සේ ගොයති. එපමණක් නොව, ඔහු වෙතින් පලා යති. මන්ද, උන් අමුත්තන්ගේ කටහඬ නාදුනන බැවින්’ යි වදාළ සේක. ජේසුස් වහන්සේ මේ උපමාව ඔවුන්ට වදාළ නමුත්, එයින් කුමක් අදහස් කළ සේක් දැයි ඔවුන් තේරුම් නොගත්හ.

එහෙයින් යලිත් ජේසුස් වහන්සේ ඔවුන් අමතා “ඒකාන්තයෙන්ම මම ඔබට කියමි. බැටළුවන්ට දොරවුව මම ය. මට පලමුව ආ සියල්ලෝම සොරු ද කොල්ලකන්නෝ ද වෙති. බැටළුවෝ ඔවුන්ට ඇහුම්කන් නුදුන්න. දොරවුව මම ය. මා තුලින් යමෙක්

ඇතුළු වන්නේ ද ඔහු ගලවනු ලැබ ඇතුළට හා පිටතට ගොස් ආහාර ලබන්නේය. සොරා එන්නේ සොරකම් කරන්නටත් මරන්නටත් විනාශ කරන්නටත් පමණකි. මා පැමිණියේ ඔවුන් හට ජීවනය ලැබෙන පිණිසය. සසුරා ම එය ලැබෙන පිණිස ය” යි වදාල සේක.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේය.

(මෙම සතිසේ ඉරුදින දි ඉහත සඳහන් සුවිශේෂ පාඨය භාවිතා කර ඇත්නම් පලමු වන වසරේදී පහත දැක්වෙන සුවිශේෂ පාඨය භාවිතා කළ හැකිය.)

සුවිශේෂය

සුවිශේෂක ජූවාමි තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

ජූවාමි 10: 11-18

“මම යහපත් එඬේරා වෙමි.”

‘මම යහපත් එඬේරා වෙමි. යහපත් එඬේරා නම ජීවිතය බැටළුවන් උදෙසා පුජා කරන්නේය. එඬේරෙකු නොවන එසේම බැටළුවන්ගේ අයිතිකාරයා ද නොවන කුලි කාරයා, වෘකයා එනු දැක බැටළුවන් හැර දමා පලා යන්නේය. වෘකයා ද උන් වෙත කඩා පැන විසුරුවා හරින්නේය. ඔහු පලා යන්නේ ඔහු කුලිකාරයෙකු වන නිසාත්, බැටළුවන් ගැන සැලකිල්ලක් ඔහුට නැති නිසාත් ය.’

‘මම යහපත් බැටළු එඬේරා වෙමි. මම මාගේ බැටළුවන් අඳුනමි. පියාණන් වහන්සේ මා ද, මා පියාණන් වහන්සේ ද අඳුනන්නාක් මෙන්, මම මාගේ බැටළුවන් අඳුනමි. බැටළුවන් උදෙසා මාගේ දිවි පුදමි. තවද, මේ රූලට අයිති නොවූ අන් බැටළුවෝ ද මට ඇත්තාහ. මා ඔවුන් ද ගෙන ආ සතුය. ඔව්හු මාගේ හඬට ඇහුම්කන් දෙති. මෙසේ එක රූලක් ද එක එඬේරෙක් ද වන්නාහ.’

‘මා පියාණන් මට ප්‍රේම කරන්නේ, මා නැවත ලබන පිණිස මාගේ දිවි පුදන බැවිනි. කිසිවෙක් එය මගෙන් පැහැර නොගනිති. මාගේ ම කැමැත්තෙන් එය පුදමි. එය පුදන්නට මට බලය තිබේ. එය යළි ලබන්නට ද මට බලය තිබේ. මේ නියමය මාගේ පියාණන් වහන්සේගෙන්ම ලදිමි’ යි වදාල සේක.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේය.